

Banegaarden ved Citadellet vilde koste, plus 700,000 Kr. Da den høitærede Indenrigsminister havde Ordet og henvendte sig til det ærede Medlem for 8de Kredts (Breinholt) og udtalte, at han havde opfattet det, som om Meningen med Vndringsforslaget var, at Citadellens Banegaard fuldt ud skulde konserveres, nikkede det ærede Medlem, og saaledes har jeg jo taget feil i min Forudsætning. Ikke desto mindre, da jeg bestemte vil udtale min Modstand mod Anlægget af en Banegaard Nord for Citadellet, agter jeg under Forudsætning af, at man til 3die Behandling maasse kan faae Vndringsforslaget noget tydeliggjort, at stemme for Vndringsforslaget under Nr. 1. — Ogsaa for Vndringsforslaget under Nr. 2 agter jeg at stemme, idet jeg efter den Underpølgelse, som jeg har kunnet foretage dels ved at efterse de Planer, som Ministeriet har stillet til Udvalgets Raadighed, og dels ved paa Terrainet selv at se mig om er kommen til det Resultat, at hvad der vil kunne vindes for Kjøbenhavns Jernbanecentralstation ikke staar i noget rigtigt Forhold til de overordentlig betydelige Udgifter, som Expropriationen eller Indkjøbet af disse omhandlede Arealer vilde medføre. Jeg antager ikke, at jeg ved min Afstemning bereder Lovforslaget nogen stor Vanstuelighed; jeg er forberedt paa at se, at de af det ærede Medlem stillede Vndringsforslag vilde blive forfaste, men jeg har ikke villet undlade, da Vndringsforslagene engang ere blevne stillede, at præcisere min Stilling til hele Jernbanespørgsmaalet lidt nærmere.

Indenrigsministeren (Steel): Den ærede sidste Taler udtalte sine militære Betænkkeligheder ved Anlægget af Havnebasinet nordpaa og udtalte den Formodning, at der let kunde komme Bygninger derved, som kunde blive generende for Forvaret. Jeg, som ikke er Militær, føler mig beroliget derved, at disse Planer ere lagte efter Forhandling med Krigsministeriet, hvilket er selvfølgelig, og jeg skyder alle mine Betyrninger i saa Henseende paa Krigsministeriet, der ikke har haft Betænkkelighed ved at indrømme fri Benyttelse af dette Terrain, der iøvrigt forterer under Indenrigsministeriet, paa den Maade, som er paatænkt. Naar det ærede Medlem mener, at der er Mangel, som tænke paa en Udvidelse af Kjøbenhavns

Havn nordpaa, saa er det jo kun en Mulighed, jeg kjender det ikke, men den er ialtsald fjern, thi det kan jo ikke være ubekendt, og er det vist heller ikke for det ærede Medlem, at Planen gaar ud paa en Udvidelse mod Syd, men den er iøvrigt ikke fastslaaet endnu, den er ganske vist paatænkt, men det er en Udvidelse af en saadan Udtrækning, at den ikke vil kunne lade sig foretage i en ganske kort Tid, saa at de, der tænke paa en Udvidelse imod Nord, ialtsald ere meget fremseende.

Tidder: Det Lovforslag, som er forelagt Landsthinget, har i sig selv et meget stort Omfang, men jo længere Diskussionen føres derom, desto videre griber Sagen om sig. Allerede temmelig tidligt under Forhandlingerne fik vi idag det Spørgsmaal ind derunder, om Kjøbenhavns Havn skulde udvides imod Syd, det vil sige Syd for Langebro, eller om det skal ske imod Nord. Det er to meget vanstuelige Spørgsmaal, som her ere søiede til, og nu har det ærede Medlem for 2den Kredts (Haffner) givet os militære Betragtninger, som ogsaa kunne gribe vidt om sig. Der kommer nu det Spørgsmaal, om man skal indrette Fæstninger, som endnu ikke ere anlagte, altsaa projekterede Befæstninger, efter de faktiske Forhold, eller om man skal indrette de faktiske Forhold, f. Ex. Fabriker eller lignende Ting, efter de projekterede Befæstningsanlæg. Det er ogsaa et meget vidt rækkende Spørgsmaal, og føres Diskussionen noget endnu, tvivler jeg ikke om, at vi faae saa Meget ind under dette Lovforslag, at vi aldrig blive færdige dermed, og at det aldrig kommer gennem Rigsdagen. Jeg vilde ønske, at man vilde fæste Blikket paa det, der dog nærmest ligger for i Dieblisset, nemlig Nødvendigheden af at udvide Kjøbenhavns Jernbaneforhold; jeg har en stor Sympathi med de ærede Medlemmer, som ønske at se noget fremad i Tiden, thi jeg er tjender, at man fra Begyndelsen af har været forkyndt ved vore Jernbaneanlæg og iærlig ved vore Jernbaneanlæg omkring Kjøbenhavn. Det er sandt, og derfor har jeg som sagt megen Sympathi med de Medlemmer, der nu ville se noget fremad i Tiden, men saa bliver Enigheden mellem de Herrer og mig ogsaa omtrent færdig dermed, thi de Herrer ville gaa en Vej, som jeg ikke kan